

לְעוֹלָם הַבָּא, וְעַד הַיּוֹם, אֵף עַל פִּי שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא גִנְזוּ, בּוֹ הָעוֹלָם מִתְקַיִּים.

בּוֹ סִלְקָא דְעֵתְךָ. אֵלָּא אֵימָא, בְּאוּר אַחַר הַיּוֹצֵא
מִמֶּנּוּ. וְהוּא כְּמוֹ חוּט הַיּוֹצֵא מֵאוּר גְּדוּל,
וְהָעוֹלָם בּוֹ מִתְקַיִּים. וְהוּא עֲמוּדוֹ שֶׁל עוֹלָם,
שֶׁנֶּאֱמַר (משלי י כה) וְצַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם.

וּמִמֶּנּוּ הַשְּׁתִּיל וַיֵּצֵא זֶרַע דְּדוֹד הַמְּלֶךְ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כב לא) זֶרַע יַעֲבֹדֵנוּ
יִסְפֹּר לַה' לְדוֹר, הוּא שֶׁנֶּאֱמַר (שם פט לו) וְכִסְאוֹ
כַּשְׁמֶשׁ נִגְדִי. וְכָל זֶרְעוֹ שֶׁל דְּוֹד, מִצַּדִּיק זֶה יֵצֵא.
כַּעֲנִין זֶה (משלי טז ד) כָּל פֶּעַל ה' לִמְעַנְהוּ.

בְּתִיב וּלְנַעֲמֵי מוֹדַע לְאִישָׁה, מִכָּאן הִיא רְאוּיָה
לְהִתְחִיל מְגִילָה זוּ. אָמַר לִיה רַבִּי נְהוֹרָאִי,

לשון הקודש

וּמִמֶּנּוּ הַשְּׁתִּיל וַיֵּצֵא זֶרַע דְּדוֹד עָלָיו
הַשְּׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כב) זֶרַע יַעֲבֹדֵנוּ
יִסְפֹּר לַה' לְדוֹר. הוּא שֶׁנֶּאֱמַר (שם פט
וְכִסְאוֹ כַּשְׁמֶשׁ נִגְדִי. וְכָל זֶרְעוֹ שֶׁל דְּוֹד,
מִצַּדִּיק זֶה יֵצֵא. כַּעֲנִין זֶה – (משלי טז) כָּל
פֶּעַל ה' לִמְעַנְהוּ.

בְּתִיב וּלְנַעֲמֵי מוֹדַע לְאִישָׁה, מִכָּאן הִיא
רְאוּיָה לְהִתְחִיל מְגִילָה זוּ! אָמַר לוֹ רַבִּי
נְהוֹרָאִי, פְּתַח פִּיה, שְׁהָרִי הַדְּבָרִים הַלְלוּ

שְׁעִתִּידִים רְשָׁעִים לְבָא, וּגְנִזוּ לְצַדִּיקִים
לְעוֹלָם הַבָּא. וְעוֹד הַיּוֹם, אֵף עַל פִּי
שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גִנְזוּ, בּוֹ הָעוֹלָם
מִתְקַיִּים.

בּוֹ יַעֲלֶה עַל דְּעֵתְךָ? אֵלָּא אָמַר, בְּאוּר
אַחַר הַיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ. וְהוּא כְּמוֹ חוּט הַיּוֹצֵא
מֵאוּר גְּדוּל, וְהָעוֹלָם בּוֹ מִתְקַיִּים. וְהוּא
עֲמוּדוֹ שֶׁל עוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר (משלי י) וְצַדִּיק
יִסּוֹד עוֹלָם.

פֶּתַח פִּיךָ, דְּהָא מַלְיָן אֱלִיָּן, חֲדָתִין עֲתִיקִין אֵינִין
מִן יוֹמָא דְאַבְרֵי עֲלָמָא.

אָמַר לִיה מַה שְּׁמַךְ. אָמַר לִיה, אֵימָא מַלְיָן
אֱלִיָּן, וּלְבַתֵּר אֵימָא מַה שְּׁמִי. אָמַר רַבִּי
יִנְדָּאי, שְׂכִינְהָ גַבְוֹן, וּמִדְחַמִּנְנָא בְּךָ (דף קד ע"א) דְּמִילָךְ
שְׁתַּקִּין, וְאַתְעֲרַנָּא לָךְ, אֵימָא, בְּרִיךְ תְּהֵא.

אָמַר לֹון, רֹות וְנַעֲמִי וּבֹועִז, תְּלַתִּיהוֹן, בְּדִיוֹקְנָא
דְּקוֹמְרִין בְּרַגְלִין עֲלָאִין קַיִמִין, וְזַרְע
רֹות (דְּרֹות) מִגּוֹ דִּיוֹקְנָא דְּאֵילָן אִישְׁתִּיל בְּעֲלָמָא.

נַעֲמִי, בְּמַה דְּאַתְּ אָמַר (תהלים ד יז) וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וְעַל שְׁמָא דָּא, אִשְׁתִּיל
הָהוּא שְׁמָא בְּעֲלָמָא. מַאֲן נֹועֵם ה'. דָּא תְּשׁוּבָה.
בְּמַה דְּאַתְּ אָמַר, (שם כז ד) לַחֲזוֹת בְּנָעַם ה', זֹו
תְּשׁוּבָה, וְעֲלָמָא דְּאַתִּי. וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ, דָּא עֲלָמָא
אַחֲרָא לְתַתָּא.

לשון הקודש

בְּדִיוֹקְנֵי הַחַיִּיבוֹת שֶׁל הַדְּרָגוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת
עוֹמְדִים, וְזַרְע דְּרֹוד מִתּוֹךְ דִּיוֹקְנֵי הָאֵילָן
נִשְׁתַּל בְּעוֹלָם.

נַעֲמִי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וְעַל הַשֵּׁם הַזֶּה נִשְׁתַּל אוֹתוֹ
הַשֵּׁם בְּעוֹלָם. מִי זֶה נָעַם ה' זֹו הַתְּשׁוּבָה,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כז) לַחֲזוֹת בְּנָעַם ה', זֹו
תְּשׁוּבָה, וְהַעוֹלָם הַבָּא. וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ –

חֲדָשִׁים עֲתִיקִים הֵם מֵהַיּוֹם שֶׁנִּבְרָא
הָעוֹלָם.

אָמַר לוֹ, מַה שְּׁמַךְ? אָמַר לוֹ, אָמַר
הַדְּבָרִים הַלְלוּ, וְאַחַר כֵּן אָמַר מַה שְּׁמִי.
אָמַר רַבִּי יִנְדָּאי, הַשְּׂכִינְהָ עִמָּנוּ,
וּמִשְׁרָאִיתִי אוֹתָךְ שְׂדֵבְרִיךְ שׁוֹתְקִים,
וְהַעֲרַתִּי לָךְ אָמַר – בְּרוּךְ תִּהְיֶה!

אָמַר לָהֶם, רֹות וְנַעֲמִי וּבֹועִז, שְׁלֹשְׁתָּם

רות בְּדִיּוֹקְנָא דְעֵלְמָא תִּתְאַה, דְּקָא מְרִיזָה
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּדִיר בְּשִׁירִין
 וּבְתוֹשֶׁבֶתָן. רות, עַל שֵׁם תּוֹר, דְּמִשְׁנֵיָא בְּקָלָא
 מְכַל שְׂאָר קְלִין, אַף כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, מִשְׁנֵיָא בְּקָלָא
 בְּתוֹשֶׁבֶתָא מְכַל שְׂאָר קְלִין. (דְּשִׁבְחָא יִתִּיר) תּוֹר דָּא
 יִהְיָא תִּרִין קְלִין בְּחָדָא, חַד עֵילְאָה וְחַד תִּתְאַה,
 וְכוּלָּא בְּחָדָא. אִזְף כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אֲתַעֲרַת לְעֵילָא
 וְאֲתַעֲרַת לְתַתָּא, וְכֹלָא בְּזַמְנָא חָדָא, וּבְקוּל חָדָא.
 וְהֵינּוּ דְכִתִּיב, (שם פג ב) אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל
 תְּחַרֵּשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל. אֵל תְּחַרֵּשׁ,
 מְלֵאֲתַעֲרָא לְעֵילָא. וְאֵל תִּשְׁקֹט, מְלֵאֲתַעֲרָא לְתַתָּא,
 כֹּלָּא בְּחָדָא.

בוע"ז בְּדִיּוֹקְנָא עֵילְאָה, צְדִיק, גְּבוּר, גִּטְר בְּרִית.
 וְאֲתַתְּקַף עַל יִצְרִיָּה. וְאֲתַקְרִי גְּבוּר חֵיל,
 וְדַאי צְדִיק הוּא.

לשון הקודש

והכל יחד – אף כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מְתַעֲוֶרֶת
 לְמַעְלָה וּמְתַעֲוֶרֶת לְמַטָּה, וְהַכֵּל בְּפַעַם
 אַחַת וּבְקוּל אֶחָד.

וְהֵינּוּ שְׁכֵתוּב, (שם אב) אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ
 אֵל תְּחַרֵּשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל. אֵל תְּחַרֵּשׁ,
 מְלֵאֲתַעֲוֶרֶר לְמַעְלָה. וְאֵל תִּשְׁקֹט,
 מְלֵאֲתַעֲוֶרֶר לְמַטָּה, הַכֵּל יִחַד.

בע"ז בְּדִיּוֹקְנָא עֵילְוֹן, צְדִיק, גְּבוּר, שׁוּמַר

זֶה עוֹלָם אַחֵר לְמַטָּה.

רות בְּדִיּוֹקְנָא עֵילְוֹן, הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן,
 שְׁמִרָה לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּמִיד בְּשִׁירִית
 וְתוֹשֶׁבֶתָא. רות, עַל שֵׁם תּוֹר, שְׁמִשְׁנָה
 בְּקוּלוֹ מְכַל שְׂאָר הַקּוּלוֹת – אִזְף כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל מִשְׁנָה בְּקוּל בְּתוֹשֶׁבֶתָא מְכַל
 שְׂאָר הַקּוּלוֹת. (שְׁשִׁבְחָא יִתִּיר) הַתּוֹר הַזֶּה נוֹתֵן
 שְׁנֵי קוּלוֹת יִחַד, אֶחָד עֵילְוֹן וְאֶחָד תַּחְתּוֹן,

וְאִי תִימָא, וְכִי מֵאֵן קָרוֹב לְגַבִּי בְּנִסְתַּי יִשְׂרָאֵל,
 דָּא צַדִּיק, וְהָא כְּתִיב, יֵשׁ גּוֹאֵל קָרוֹב מִמְּנִי,
 וּמֵאֵן אִיהוּ. אֶלָּא וְדָאֵי גּוֹאֵל קָרוֹב מִמְּנִי, דָּא אִזְר
 קַדְמָאָה, דְּאֶקְרִי טוֹב. דְּכְתִיב, (בראשית א ד) וַיֵּרָא
 אֱלֹהִים אֶת הָאֲזֹר כִּי טוֹב.

א"ת האזר, בְּגִימָטְרִיא תוֹר"ה. דְּאֶתְקְרִי (משלי ד
 ב) לְקַח טוֹב. וְאֵף צַדִּיק, אִיקְרִי טוֹב כְּפִתִיחַ.
 דְּכְתִיב, (ישעיה ג י) אָמְרוּ צַדִּיק כִּי טוֹב. וְדָא הוּא קָרוֹב
 וְאֶקְדִּים לְהֵהוּא טוֹב דְּצַדִּיק. וְעַל דָּא כְּתִיב קָרוֹב
 מִמְּנִי, דְּאֵנָּא וְאִיהוּ טוֹב. וְעַל דָּא, אִם יִגְאָלְךָ טוֹב
 יִגְאָל, דְּהוּא קָרוֹב מִמְּנִי, הוּא דְשָׂאֲרֵי וְאֶקְדִּים
 וְאֶתְעַר לְאֶתְחַבְּקָא בְּקַדְמוּתָא וְהָא אִיהוּ קָרוֹב,
 דְּכְתִיב (בראשית כט יא) וַיִּשָּׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל.

לשון הקודש

שְׂנַקְרָאֵת לְקַח טוֹב, וְאֵף צַדִּיק נְקָרָא טוֹב
 כְּמוֹתוֹ, שְׂכַתוֹב (ישעיה א) אָמְרוּ צַדִּיק כִּי
 טוֹב. וְזִהוּ קָרוֹב, וְהַקְדִּים לְאוֹתוֹ הַטּוֹב
 שֶׁל צַדִּיק. וְעַל זֶה כְּתוּב קָרוֹב מִמְּנִי,
 שְׂאֵנִי וְהוּא טוֹב. וְעַל זֶה, אִם יִגְאָלְךָ טוֹב
 יִגְאָל, שְׂהוּא קָרוֹב מִמְּנִי, הוּא שְׂהֶתְחִיל
 וְהַקְדִּים וְהִתְעוֹרַר לְהִתְחַבֵּק בְּרֵאשׁוֹנָה,
 וְהָרִי הוּא קָרוֹב, שְׂכַתוֹב (בראשית כט) וַיִּשָּׁק
 יַעֲקֹב לְרַחֵל.

בְּרִית. וְהִתְנַבֵּר עַל יִצְרוֹ, וְנְקָרָא גְבוּר
 חֵיל, וְדָאֵי שְׂצַדִּיק הָיָה.

וְאִם תֹּאמַר, וְכִי מִי קָרוֹב לְכַנְסַת
 יִשְׂרָאֵל? זֶה צַדִּיק! וְהָרִי כְּתוּב, יֵשׁ גּוֹאֵל
 קָרוֹב מִמְּנִי, וְכִי הוּא? אֶלָּא וְדָאֵי גּוֹאֵל
 קָרוֹב מִמְּנִי זֶה הָאֲזֹר הָרֵאשׁוֹן שְׂנַקְרָא
 טוֹב, שְׂכַתוֹב (בראשית א) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת
 הָאֲזֹר כִּי טוֹב.

א"ת האזר - בְּגִימָטְרִיא תוֹר"ה,

וּלְנַעֲמִי מוֹדַע לְאִשָּׁה, מוֹדַע לָהּ מִבְּעֵי לִיָּהּ,
דְּהָא מַלְךְ שְׁהַשְׁלוּם שְׁלוֹ תַיִנְיָן, מֵאֵן
מַלְךְ שְׁהַשְׁלוּם שְׁלוֹ. צְדִיק.

אֵלֶּא בְּנוּנָא דְעֵלְמָא דְאֲתִי, לָא אָתָּא וְלָא
אֲתַגְלִי אֵלֶּא מַהֲהוּא מַחֲשָׁבָה עִלְאָה,
דְּקַיִמָּא עֲלִיהּ. אֹף הָכָא צְדִיק, בְּהֲהוּא גּוּנָא
מִמֶּשׁ דְּהֲהוּא מַחֲשָׁבָה עִלְאָה. וּמַה שְׁמִיָּה
אֵלִימְלָךְ. בְּנוּנָא דְמַלְךְ עִלְאָה, חֲדִי לְגַבֵּי עֵלְמָא
דְּאֲתִי, וְשְׁלִיט עֲלִיהּ. אֹף הָכָא צְדִיק, מוֹדַע
וְאֲשַׁתְּמוּדַע לְגַבֵּיהּ, לְמִיחֲדִי, וְלִמְהוּי לְהֲהוּא מַלְךְ
תַּתְּאָה, בְּהֲהוּא גּוּנָא מִמֶּשׁ.

וְעַל דָּא אֲתַקְרִי בּוּע"ז, בֵּיהּ תַקִּיף לְנַטְלָא כָּל
עֵינּוּגֵי גּוּפָא, וְכָל שְׁפָר גּוּפָא, וְעֵייל תַמָּן.
וּמַהוּ אֲעִיל תַמָּן. כָּל זְרַעָא דְדוּד, וְכָל תִּיקוּנֵי

לשון הקודש

שִׁמְחָה אֵל הָעוֹלָם הָבָא וְשׁוֹלֵט עָלָיו, אֹף
כָּאֵן הַצְדִּיק נוֹדַע וּמְכַר אֵלָיו, לְשִׁמְחָה
וְלִהְיוֹת לְאוֹתוֹ הַמַּלְךְ הַתַּחְתּוֹן, בְּאוֹתוֹ
הַגֵּן מִמֶּשׁ.

וְעַל כֵּן נִקְרָא בְּע"ז, בּוּ הוּא תַקִּיף לְטַל
אֵת כָּל עֵינּוּגֵי הַגּוּף וְכָל יְפֵי הַגּוּף, וְנִכְנָס
לְשָׁם. וּמַהוּ מְכַנֵּס לְשָׁם? כָּל זְרַעוֹ שֶׁל
דוּד, וְכָל תַּקְוֵי הַמַּלְכִּים וּמִצְוֹת הַתּוֹרָה,

וּלְנַעֲמִי מוֹדַע לְאִשָּׁה, מוֹדַע לָהּ הִיא
צְרִיף לְהִיּוֹת, שְׁהֲרֵי הַמַּלְךְ שְׁהַשְׁלוּם שְׁלוֹ
שְׁנַיִנוּ. מִי הַמַּלְךְ שְׁהַשְׁלוּם שְׁלוֹ? צְדִיק.

אֵלֶּא כְּמוֹ הָעוֹלָם הָבָא, לָא בָּא וְלָא
מַתְגַּלָּה אֵלֶּא מֵאוֹתָהּ הַמַּחֲשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה
שְׁעוּמְדַת עָלָיו, אֹף כָּאֵן צְדִיק בְּאוֹתוֹ הַגֵּן
מִמֶּשׁ שֶׁל אוֹתָהּ מַחֲשָׁבָה עֲלִיּוֹנָה. וּמַה
שְׁמוֹ? אֵלִימְלָךְ. כְּמוֹ שְׁהַמַּלְךְ הָעֲלִיּוֹן

מִלְכִין, וּפְקוּדֵי אֲזַרְיִיתָא, וְעַל דָּא בֵּיהּ תַּקִּיף, וְלֹא
חֵלִישׁ. חֵי לְעֵלְמִין, לְמִיּוֹנוֹ בּוֹעִז לְנִטְלָא כָּל
תִּיאֻזְבְּתִין, וְכָל עֵינוּגִין, וְכָל שְׁפָר גּוּפָא, וַיְהִיב לָהּ.

וְהַשְׁתָּא שְׂרִיאַת רוּת לְאַתְקַרְבָּא (לְאַתְבְּנָא) בְּעֵלְמָא
זְעִיר זְעִיר, עַד דְּאַתְחַבְּרַת בֵּיהּ בְּבוֹעִז. וְכֵן
קִיּוּמָא דְמַגִּילָהּ זֶו, נַעְמִי וּבוֹעִז וְרוּת אִינוּן.

כְּתִיב, (שם ה כב) וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיַנְנוּ
כִּי לָקַח אֶתֹּ אֱלֹהִים, מִגּוֹ עֵלְמָא דָּא דְבִנֵי
נִשְׂאָ. וְאַתְמַשְׁךְ חֲנוּךְ זְעִיר זְעִיר, עַד דְּאַתְעַבְדַּ מַּה
דְּאַתְעַבְדַּ, וְשָׂאֲרֵי בְּדוּכְתִיָּה כְּדָקָא יָאוּת. מַטְטְרוּן
רְבִרְבָּא וְתַקִּיפָא, מְמַנָּא דְאַנְפִּין, (מ"ט טורין רב רבין מיניה
אתכפין) דְּמִינִיָּה אֲזַדְעִזְעִין עֵילְאִין וְתַתְּאִין, וְשְׁלִיטִין
וְשִׁמְשִׁין עֵילְאִין דְּקָרִיבִין לִיהּ, לְשִׁלְטָאָה, וְלֹא־אֶפְקָא
מִינִיָּה חֵילָא וְעַטְרִין קְדִישִׁין.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

מתוך העולם הזה של בני אדם. ונמשך
חנוך מעט מעט, עד שנעשה מה שנעשה,
ושדה במקומו פראוי. מטטרוין הגדול
וחזק, הממנה של הפנים, (מ"ט הרים גדולים,
ממנו נבנים) ששמנו מודעזעים עליונים
ותחתונים, ושליטים ושמשים עליונים
שקרובים לו, לשלט ולהוציא ממנו כח
ועטרות קדושות.

ועל כן בו הוא תקיף ולא חלש. חי
לעולמים, להיות בע"ז לטל כל התשוקות
וכל הענוגים וכל יפי הגוף, ונותן לה.
וכעת התחילה רות להתקרב (להבנות)
בעולם מעט מעט, עד שהתחברה עם
בעז. וכן מקיום של המגלה הזו - נעמי
ובעז ורות הם.

כְּתוּב (בראשית ה) וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת
הָאֱלֹהִים וַאֲיַנְנוּ כִּי לָקַח אֶתֹּ אֱלֹהִים,

אוֹף הָכָא נָמִי כְּגוֹנָא דָּא, מְשִׁיךְ קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא רוּת אַבְתְּרִיה, וְנָטַל לָהּ
 מִשְׁאֵר עֲמִין, וְקָרַב לָהּ לְגַבִּיה, לְאַפְקָא מִינָהּ
 חֵילִין וּמִשְׁרִיין קְדִישִׁין.

חֲנוּךְ עֶבֶד לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּזִמְנָא
 דְּנָטַל לִיה מֵאַבְתְּרִיה, תְּפַקִּידוּ בְּדַבְּקוּ
 בְּדָקָא חַוִּי, בְּעֶטְוֵרָא דְרוּת עֵילָאָה. וְקָרָא לִיה נֶעַר.
 וּבְגִינִיה, כָּל נֶעְרָה כְּתִיב נֶעַר. וְקִיַּימָא (נ"א)
 לְגַבִּיה עֵילָאָה וְתַתָּאָה. לְגַבִּיה עֵילָאָה כְּתִיב (נ"א)
 רוּת עֵילָאָה. תַּתָּאָה כְּתִיב (נ"א מִתְחִיב) כְּלִילֵי,
 דְּאַתְבָּלֵל מִסְטָרָא כְּלָהּ כְּלוּלָהּ דְּאַתְנַטַּל מִתַּתָּא.

וְעַל דָּא, שׁוֹלְטָנוּ דִּילִיה בְּתַרִּין סְטָרִין, אַחֲדָא
 לְתַתָּא וְאַחֲדָא לְעֵילָא. כְּתִיב, (משלי כב ו) חֲנוּךְ
 לְנֶעַר עַל פִּי דְרַכּוֹ גַם כִּי יִזְקִין לֹא יִסּוּר מִמֶּנָּה.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

וְעוֹמֵד (לְרוּחַ) אֲצֵלוּ עֲלִיּוֹן וְתַתְּחוּן. אֵל
 הָעֲלִיּוֹן, בְּאוֹתָהּ (מֵאוֹתָהּ) הָרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה.
 הַתַּתְּחוּן כְּלוּל בְּאוֹתָהּ (מֵאוֹתָהּ) הַתְּכַבְּלוֹת,
 שְׁנַכְלָל מֵצַד הַכְּלָהּ הַכְּלוּלָהּ שְׁנַטַּל
 מִלְמַטָּה.

וְעַל כֵּן שְׁלֹטָנוּ בְּשְׁנֵי צַדְדִים, אַחֲזוּ
 לְמַטָּה וְאַחֲזוּ לְמַעְלָה. כְּתוּב (משלי כב) חֲנוּךְ
 לְנֶעַר עַל פִּי דְרַכּוֹ גַם כִּי יִזְקִין לֹא יִסּוּר

אֵף כָּאֵן גַּם כְּמוֹ זֶה מְשַׁךְ הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אֵת רוּת אַחֲרָיו, וְנָטַלָּהּ מִשְׁאֵר
 הָעַמִּים, וְקָרַב אוֹתָהּ אֵלָיו, לְהוֹצִיא מִמֶּנָּה
 צְבָאוֹת וּמַחְנוֹת קְדוֹשִׁים.

אֵת חֲנוּךְ עֲשָׂה הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִמְנָן
 שְׁנַטַּלֵּוּ מִמְּקוֹמוֹ, תְּפַקִּידוּ בְּדַבְּקוֹת
 כְּרֹאוּי, בְּעֶטְוֵר שֶׁל הָרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה. וְקָרָא
 לוֹ נֶעַר. וּבְשִׁבִילוֹ כָּל נֶעְרָה כְּתוּב נֶעַר.

חֲנוּךְ לַנֶּעֱר, דָּא הוּא מַטְטְרוּן, דְּמַשִּׁיךְ לִיה קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא מִתְתָּא, וְאַנְהִיג בִּיה עַל פִּי (לנבי
 תתא) דְּרַבּוּ, לְפּוּם אֹרְחִיה דְּלִתְתָּא. אִי נָמִי עַל פִּי
 דְּרַבּוּ, בְּדַרְךְ שְׂאָדָם רוּצָה לִילְךְ מוּלִיכִין אוֹתוּ. גַּם
 פִּי יִזְקִין, דְּכִתִּיב (תהלים לו כה) נֶעֱר הָיִיתִי גַם זָקְנָתִי.
 וְתַנִּינִן, הֵאֵי קָרָא שׁוֹר הָעוֹלָם אָמְרוּ. וְעַל דָּא, גַּם פִּי
 יִזְקִין לֹא יִסּוּר, לָא יַעֲדִי מִהֶהוּא אֹרְחָא, בְּגִין
 לְאַתְמַשְׁכָּא לְתַתָּא.

וְאַנָּא שְׂמַעְנָא מֵרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי שְׂמַעוֹן, דְּקָא
 מְפָרֵשׁ לָהּ בְּגוּזָא דָּא. וּמַהֲכָא אֶשְׁתַּמַּע
 כּוּלָּא. בְּכוּ רַבִּי נְהוּרָאִי וְרַבִּי יוֹדָאִי, וְאָמְרוּ, מֵאֵן
 דְּחָמִי זְנִבִיה דְּאַרְיָה וְדַחִיל, כָּל שְׂפִין מֵאֵן דְּחָמִי
 אַרְיָה מְפָשׁ.

קָמוּ וּנְשָׁקוּהוּ, אָמַר לָהֶם, שְׂמִי יִסָּא זְעִירָא.
 אָמְרוּ, וְדָאִי דָּא רַבִּי יִסָּא זְעִירָא.

לשון הקודש

יסור מאותו הדרך, כדי להפשיך למטה.
 ואני שמעתי מרבי אלעזר ברבי שמעון,
 שמפרש אותה בעזרה הזו, ומכאן הכל
 נשמע. בכו רבי נהוראי ורבי יודאי
 ואמרו, מי שרואה את זנבו של האריה
 ופוחד, כל שפן מי שרואה את האריה
 מפש.

קמו ונשקוהו. אמר להם, שמי יסא

מפנה. חנוך לנער, זה הוא מטטרוון,
 שמשך אותו הקדוש ברוך הוא מלמטה,
 והנהיג אותו על פי (אל התחתונים) דרב, לפי
 דרב שלמטה. או גם על פי דרב, בדרך
 שאדם רוצה לילך - מוליכים אותו. גם
 פי יזקין, שכתוב (תהלים לו) נער הייתי גם
 זקנתי. ושנינו, הפסוק הזה שר העולם
 אמרו. ועל זה, גם פי יזקין לא יסור, ולא

דְּמַתְחֵבְקָא (דְּמַתְחֵבְקָא) תְּדִיר מֵעֲפָרָא דְבוֹסְמִין דְּרַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי.

פְּתַח רַבִּי נְהוֹרָאי וְדַרְשׁ, (שה"ש ז י) וְחֲבַד בֵּינָן
הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישָׁרִים. וְחֲבַד, אֵלּוּ
תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, שֶׁהֵם בֵּינָן הַטּוֹב. מַה יֵּין הַטּוֹב,
עוֹמֵד בְּכָאן וְרִיחוֹ הוֹלֵךְ לְמַרְחוֹק. אֵף תְּלַמִּידֵי
חֲכָמִים, הֵם בְּמָקוֹם אֶחָד, וְתוֹרָתָם הוֹלֶכֶת לְמַרְחוֹק
בְּכָל מָקוֹם.

וְאֵף בְּשֵׁהֶם בְּקַבֵּר, שֶׁפְּתוּתֵיהֶם רוּחַשׁוֹת תוֹרָתָן.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שם) דוֹבֵב שְׁפִתַי יְשָׁנִים.
כָּל שָׁבֵן בְּמָקוֹם שְׁעוֹמְדִים עִמּוּדֵי עוֹלָם, עַל אַחַת
בְּמָה וּבְמָה. דְּהָא אֲפִילוּ מִלְּאֲבֵי הַשָּׁרֵת, אֵין לָהֶם
כַּח לְעַמּוּד לְפָנֵיהֶם.

לשון הקודש

בְּמָקוֹם אֶחָד, וְתוֹרָתָם הוֹלֶכֶת לְמַרְחוֹק
בְּכָל מָקוֹם.

וְאֵף בְּשֵׁהֶם בְּקַבֵּר, שֶׁפְּתוּתֵיהֶם רוּחַשׁוֹת
תוֹרָתָן. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם) דוֹבֵב שְׁפִתַי
יְשָׁנִים. כָּל שָׁבֵן בְּמָקוֹם שְׁעוֹמְדִים עִמּוּדֵי
עוֹלָם עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה, שֶׁהֲרִי אֲפִילוּ
מִלְּאֲבֵי הַשָּׁרֵת אֵין לָהֶם כַּח לְעַמּוּד
לְפָנֵיהֶם.

הַקָּטָן. אָמְרוּ, וְדָאי שְׂוָה רַבִּי יִיסָא הַקָּטָן,
שְׁמַתְחֵבְקָא (מַתְחֵבְקָא) תְּמִיד מֵעֲפָר הַבְּשָׂמִים
שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי.

פְּתַח רַבִּי נְהוֹרָאי וְדַרְשׁ, (שיר"ז) וְחֲבַד בֵּינָן
הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישָׁרִים. וְחֲבַד –
אֵלּוּ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, שֶׁהֵם בֵּינָן הַטּוֹב.
מַה יֵּין הַטּוֹב עוֹמֵד בְּכָאן וְרִיחוֹ הוֹלֵךְ
לְמַרְחוֹק – אֵף תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים הֵם

דְּהָא זִמְנָא חֲדָא הָוָה דְּכָר בְּלוּד, אֲתָא רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְמַתָּא. אָמְרוּ לִיהּ לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, מַאי נַעֲבִיד. קָם וְעָבַר בְּמַתָּא,
וְחָמָא בְּנֵי נָשָׂא שְׂכִיבָן. אָמַר, כָּל הָאִי בְּמַתָּא, וְאַנָּא
הֲכָא, גְזַרְנָא דְלִיבְטִיל.

שְׁמַעוֹ בְּרַת קָלָא דִּיהוֹת אֲמַרְתָּ, פּוֹקוּ מִהֲכָא,
דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הֲכָא,
דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא גְזִיר וְהוּא מְבִטִיל. הָוָה תַּמָּן
ר' חֲנִינָא, אֲתָא וְאָמַר לִיהּ לְרַבִּי מַאִיר, אָמַר לִיהּ
רַבִּי מַאִיר, שְׂבַחָא דִּילִיהּ מִן יָכוֹל לְמִיקָם בֵּיתָה,
מִי לָאו (גדול) כְּמוֹשָׁה.

פְּתַח וְאָמַר, (במדבר יז יא) וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן
קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל
הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קְטֹרֶת. וּכְתִיב, וַיִּקַּח אֶהְרֹן וּגו'.
וּכְתִיב, וְהִנֵּה הַחַל הַנֶּגֶף בָּעָם. וּכְתִיב, וַיַּעֲמֵד בֵּין

לשון הקודש

הָיָה שָׁם רַבִּי חֲנִינָא. כָּא וְאָמַר לְרַבִּי
מַאִיר. אָמַר לוֹ רַבִּי מַאִיר, מִי יָכוֹל לַעֲמֵד
בְּשַׂבְּחוֹ אִם לֹא (גדול) כְּמוֹ מוֹשֶׁה?

פְּתַח וְאָמַר, (במדבר יז יא) וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה אֶל
אֶהְרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל
הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים (עליה) קְטֹרֶת. וּכְתוּב (שם)
וַיִּקַּח אֶהְרֹן וּגו'. וּכְתוּב (שם) וְהִנֵּה הַחַל
הַנֶּגֶף בָּעָם. וּכְתוּב וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמַּתִּים וּבֵין

שְׁהָרֵי פַעַם אַחַת הָיָה דְּכָר בְּלוּד. כָּא
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְעִיר. אָמְרוּ לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, מַה נַּעֲשֶׂה? קָם וְעָבַר
בְּעִיר, וְרָאָה בְּנֵי אָדָם מַתִּים. אָמַר, כָּל זֶה
בְּעִיר, וְאַנִּי כָּאן? גְזַרְנִי שְׂיִתְבַטֵּל.

שְׁמַעוֹ בְּת קוּל שְׁהִיְתָה אוֹמְרַת: אָאוּ
מְכָאן, שְׁהָרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי כָּאן,
שְׁהַקּוּדֵשׁ בְּרִידָא הוּא גְזִיר – וְהוּא מְבִטִיל.

הַמַּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר ^(דף קד ע"ב) הַמַּגְפָּה. כּוֹלֵי
הָאֵי אֶצְטְרִיךְ לִיה לְמִשָּׁה לְמַטְרַת. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן
בֶּן יוֹחָאֵי בְּמִימְרֵיהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גּוֹזֵר, וְהוּא
מַבְטֵל מוֹתָנָא.

אָמַר לֹון ר' יִיסָא, הוֹאִיל וְאִיתְעָרִית בְּחַיֵּי מִילִין
דְּרוּת נְתַעֲסַק בְּחַיֵּי מִילִין עֵילָאִין דְּחַכְמָתָא.
אֲמִינָא, דְּהָא רוּת כְּשִׁירָה הָיְתָה. אָמַר לִיה רַבִּי
יִוֹדָאֵי, אַף עַל גַּב דְּכְשִׁירָה הָיְתָה, לֹא נִפְר
כְּשִׁרוּתָהּ, עַד דְּדַבְּקָה בְּאוֹתוֹ צְדִיק.

כּוֹא וְרָאָהּ, כְּשִׁירָה מְכָל אוֹמוֹת רוּת. מָה אָמַר
לָהּ בּוֹעֵז. אַל תִּלְכִּי לְלֶקֶט כְּשִׁירָה אַחַר וְגו',
וְכֹה תִדְבְּקִין עִם נַעֲרָתִי. מָה אָמְרָה הִיא. גַּם אָמַר
לִי עִם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי תִדְבְּקִין. כִּיֹּון שְׂרָאָתָה
חֲמוּתָהּ כְּךָ, אָמְרָה לָהּ, לָאוּ חָכִי. טוֹב בְּתִי כִי
תִצְאִי עִם נַעֲרוֹתָיו וְלֹא עִם הַנְּעָרִים.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

יִוֹדָאֵי, אַף עַל גַּב שְׁהִיְתָה כְּשִׁירָה, לֹא
נִפְרָה כְּשִׁרוּתָהּ, עַד שְׂדַבְּקָה בְּאוֹתוֹ
הַצְדִּיק.

כּוֹא וְרָאָהּ, כְּשִׁירָה מְכָל הָאוֹמוֹת רוּת. מָה
אָמַר לָהּ בּוֹעֵז? (מ"א) אַל תִּלְכִּי לְלֶקֶט
כְּשִׁירָה אַחַר וְגו', וְכֹה תִדְבְּקִין עִם נַעֲרָתִי.
מָה הִיא אָמְרָה? גַּם אָמַר לִי עִם הַנְּעָרִים
אֲשֶׁר לִי תִדְבְּקִין. כִּיֹּון שְׂרָאָתָה חֲמוּתָהּ

הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגְפָּה. כֹּל זֶה צְרִיךְ לוֹ
לְמִשָּׁה לְמַטְרַת. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי
בְּמִאֲמָרוֹ – הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר, וְהוּא
מַבְטֵל אֶת הַמַּגְפָּה.

אָמַר לָהֶם רַבִּי יִיסָא, הוֹאִיל וְהִתְעוֹרְרַתִּי
בְּדַבְּרִים הַלְלוּ שְׁל רוּת, נְתַעֲסַק בְּדַבְּרִים
הַלְלוּ הַעֲלִיּוֹנִים שְׁל חַכְמָה, אָמַרְתִּי,
שְׁהַרִי רוּת הִיְתָה כְּשִׁירָה. אָמַר לוֹ רַבִּי

אָמַר רַבִּי יִיסָא, חַס וְשָׁלוֹם לְצַדִּיקָתָא זֹו מִדְּבַרֵּי
 גִּנְאֵי, בְּשִׁירָה הִיְתָה. דְּהָכִי אָמַר רַבִּי
 שְׂמַעוֹן, כְּתִיב, וַיֹּאמֶר לָהּ בּוֹעֵז הֲלֹא שָׁמַעַתְּ בְּתִי
 אֵל תִּלְכִּי לְלֶקֶט בְּשָׂדֶה אַחֵר. מַאי כְּתִיב לְעִיל.
 אֵלֶכָה נָא הַשָּׂדֶה וְאֵלֶקְטָהּ בְּשַׁבָּלִים. מִלְּמַד
 שְׂנַצְנִצָּה בָּהּ רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. אֵלֶכָה נָא הַשָּׂדֶה, מֵאַן
 שָׂדֶה. דְּקִדְקָה בְּמַהִימָנוּתָא סְנִיָּא. וּמֵאַן נִיהוּ.
 הוּא (בראשית כז כז) שָׂדֶה אֲשֶׁר בָּרַכּוּ ה'. וְהוּא שָׂדֶה שֶׁל
 תְּפוּחִים קַדִּישִׁין.

מַאי כְּתִיב, וַיִּקַּר מִקְרָהּ. וּבְבִלְעָם כְּתִיב, (במדבר כג
 ד) וַיִּקַּר אֱלֹהִים אֶל בִּלְעָם. וַיִּקַּר, בְּלִשׁוֹן קָרִי
 וְטוֹמְאָה. וְהָכֵא שִׁינָה וְאָמַר וַיִּקַּר מִקְרָהּ, הָכֵא
 בְּלִשׁוֹן כְּבוֹד. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים לו ח) מַה יִּקַּר
 חֲסִדְךָ אֱלֹהִים.

לִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

דְּקִדְקָה בְּאַמּוּנָה רַבָּה. וּמָה הוּא? הוּא
 הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בָּרַכּוּ ה'. וְהוּא שָׂדֶה שֶׁל
 הַתְּפוּחִים הַקּוֹדֶשִׁים.

מַה כְּתוּב? וַיִּקַּר מִקְרָהּ. וּבְבִלְעָם כְּתוּב,
 (במדבר כג) וַיִּקַּר אֱלֹהִים אֶל בִּלְעָם. וַיִּקַּר,
 בְּלִשׁוֹן קָרִי וְטוֹמְאָה. וּכְאַן שִׁנָּה וְאָמַר וַיִּקַּר
 מִקְרָהּ, כְּאַן בְּלִשׁוֹן כְּבוֹד, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר
 (תהלים לו) מַה יִּקַּר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים.

כָּךְ, אָמְרָה לָהּ, לֹא כָךְ, טוֹב בְּתִי בִּי
 תַּעֲזֵאי עִם נְעוּרוֹתַי וְלֹא עִם הַנְּעָרִים.

אָמַר רַבִּי יִיסָא, חַס וְחֲלִילָה לְצַדִּיקָתָא הוּוּ
 מִדְּבַרֵּי גִנְאֵי, בְּשִׁירָה הִיְתָה. שְׂכַךְ אָמַר
 רַבִּי שְׂמַעוֹן, כְּתוּב וַיֹּאמֶר לָהּ בּוֹעֵז הֲלֹא
 שָׁמַעַתְּ בְּתִי אֵל תִּלְכִּי לְלֶקֶט בְּשָׂדֶה אַחֵר.
 מַה כְּתוּב לְמַעְלָה? (עו) אֵלֶכָה נָא הַשָּׂדֶה
 וְאֵלֶקְטָהּ בְּשַׁבָּלִים. מִלְּמַד שְׂנַצְנִצָּה בָּהּ
 רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. אֵלֶכָה נָא הַשָּׂדֶה, מִי הַשָּׂדֶה?

וַיִּמָּה יָקָר נִפְגַּע בָּהּ. חֲלַקְתָּ הַשָּׂדֶה וְגו', חוֹלְקָא
 דְּהָאֵי שָׂדֶה דְּצַדִּיקָיָא, וְתַמָּן אֲזִילַת, וְאַעְלַת
 בְּחוֹלְקָא חָדָא, וְאוֹלִיפַת אוֹרְחִיהּ, וַיִּדְעַת בֵּיהּ מַאיֵינוּן
 קוֹצְרִים. וּמֵאן נִינְהוּ. תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, מְחַצְדֵי
 חֲקֵלָא אִיקְרוּן.

אֲדַהְכִי וְהִנֵּה בֵעוּ בָּא. הַצַּדִּיק בָּא, אֲתָא טָעִין
 בְּרַכָּאן, וּכְמָה קְדוּשִׁין. וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים.
 מַאי קוֹצְרִים. לְעֵילָא אֵינוּן בִּי דִינָא, סְנֵהֲדַרִי גְדוּלָּה
 דְּתַמָּן. ה' עִמָּכֶם, הַשְׁתָּא יָהִיב לָחוּ בְּרַכָּאן
 וְקְדוּשִׁים. וְאֵינוּן אֲמַרִין יְבָרְכֶךָ ה', יְהִבִין לִיהּ
 תּוֹקְפָא לְשֹׁאֲבֵי מִמְּקוֹרָא דְחַיִּים, מִגּוֹ עֲלָמָא דְאַתִּי.

לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת. תִּיאוּבְתִיָּה לְשֹׁאֲלָה עֲלָה,
 דְּרַחֲמֵי דִילֵיהּ בָּהּ. וְהָכִי אָמַר בּוֹצִינָא
 קְדִישָׁא רַבִּי שְׁמַעוֹן, מְגִילָה דָּא, רָמֵז לְתוֹרָה

לשון הקודש

לְקוֹצְרִים, מִי הַקּוֹצְרִים? לְמַעַלָּה הֵם בֵּית
 הַדִּין, הַסְּנֵהֲדַרִין הַגְּדוּלָּה שֶׁל שָׁם. ה' עִמָּכֶם,
 כַּעֲתָנָן נֹתֵן לָהֶם בְּרָכוֹת וְקְדוּשִׁים, וְהֵם
 אֹמְרִים יְבָרְכֶךָ ה', נֹתֵנִים לוֹ תַקְוָה
 לְשֹׁאֵב מִמְּקוֹר הַחַיִּים, מִתּוֹךְ הָעוֹלָם
 הַבָּא.

לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת? תְּשׁוּקָתוֹ לְשֹׁאֵל
 עֲלֶיהָ, שֹׁאֲבֵתוֹ בָּהּ. וְכֹךָ אָמַר הַמְּנֹרָה

וַיִּמָּה יָקָר נִפְגַּע בָּהּ? חֲלַקְתָּ הַשָּׂדֶה וְגו',
 הַחֲלֵק שֶׁל הַשָּׂדֶה הַזֶּה שֶׁל הַצַּדִּיקִים, וְשֵׁם
 הַחֲלֵק, וְנִכְנָסָה לְחֵלֶק אַחֵר, וְלִמְדָה
 דְּרָבִי, וְהַפִּירָה בּוֹ מֵאוֹתָם הַקּוֹצְרִים. וְמִי
 הֵם? תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, שְׁנֹקְרָאִים קוֹצְרֵי
 הַשָּׂדֶה.

בִּינְתוּם, וְהִנֵּה בֵעוּ בָּא. הַצַּדִּיק בָּא, בָּא
 טָעוּן בְּרָכוֹת, וּכְמָה קְדוּשִׁוֹת. וַיֹּאמֶר

שְׂבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה וְלַעֲלֹמָא דְאִתִּי. דְּהָא
אֲתַעְרַת לְצַדִּיקֵינָא, רְזָא דְתוֹרָה שְׂבַכְתָּב, לְאֲתַחֲבְרָא
בְּתוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה. וּבְגִין כֹּךְ תְּקִינּוּ רַבְּנֵי לְמַגִּילָה
זוּ בְּשַׁבּוּעוֹת, בְּזִמְנ מִתַּן תּוֹרָה.

הֵלֵא שָׁמַעַתְּ בְּתֵי אֵל תִּלְכִי לְלִקֹּט בְּשַׁדָּה אַחֵר.
אֵלִין אִינוּן רְתִיבִין קַדִּישִׁין, דְּבָרִיר לִיה
יַעֲקֹב קַדִּישָׁא, עֲדָרִין קַדִּישִׁין, דְּלֵא מִתְעַרְבֵין
בְּאַחֲרֵינִין. בְּמָה דְאֵת אָמַר, (בראשית ל מ) וַיִּשֶׁת לוֹ
עֲדָרִים לְבָדוּ וְלֹא שָׁתֶם עַל צֹאן לְבָן. וְעַל דָּא, לֹא
תִלְכִי לְלִקֹּט בְּשַׁדָּה אַחֵר, לָא תִתְרַעֵי בְּמַלְכוֹ אוֹחֲרֵי
וּבְרְתִיבִין אוֹחֲרֵינִין. וְגַם לֹא תַעֲבֹרֵי מְזֵה, מִן אֵילִין
בְּתָרִין דִּילָךְ, לָא תַזוּזֵי לְעֵלְמִין. וּמְזֵה לֹא תַזוּזֵי
מִבְּעֵלְיָךְ. וּמַעֲיָה לָא תַזוּזוּ מַעֲיָה לְעֵלְמִין.

לשון הקודש

הקדושה רבי שמעון, המגלה הוּזו רמזו
לתורה שבכתב ותורה שבעל פה
ולעולם הפא. שהרי התעוררה לצדיקים
סוד התורה שבכתב, להתחבר עם תורה
שבעל פה. ומשום כך תקינו רבנן את
המגלה הוּזו בשבועות, בזמן מתן תורה.
הלא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה
אחר (רות ג). אלו הם המרכבות הקדושות
שבהר לו יעקב הקדוש, העדרים

הקדושים, שאין מתערבים עם אחרים,
כמו שנאמר (בראשית ל) וישת לו עדרים
לבדו ולא שתם על צאן לבן. ועל זה, לא
תלכי ללקט בשדה אחר, לא תתרעה
במלכות אחרת ובמרכבות אחרות. וגם
לא תעבורי מזה, מהכתרים הללו שלך,
אל תזוזי לעולמים. ומזה לא תזוזי
מבעלך. וממנו לא תזוזו ממנו לעולמים.

וְכֹה תִדְבְּקִין עִם גַּעְרוֹתַי, סְגִי אִין שְׂמָתָן אִינוּן
 לָהּ, וְחַד מְנַהוֹן כ"ה. כְּמָה דְאֵת
 אָמַר, (תהלים קמה ו) וַחֲסִידֶיךָ יִבְרְכוּ כָּהּ. וְכֹה תִדְבְּקִין,
 עִם אֱלִין רְתִיכִין עוֹלִימְתָאן דְּאֵתְבְּרִיאוּ (דְּאֵתְבְּרִירוּ
 לָךְ) לְאֵתְדִבְקָא בְּהוּ.

מִיָּד, וַיִּמְד שֵׁשׁ שְׁעוּרִים וַיֵּשֶׁת עָלֶיהָ. נָטַל חַד קו
 הַמִּדָּה, וְעָבִיד מִשְׁחָתָא, וּמְדַד שִׁית סְטְרִין,
 דְּאִיתְחִזוּן לָהּ לְאֵתְאֲחָדָא בְּיַחְדָּא דִּילְהוּ, וַיִּהֲב לָהּ
 נְבִזְבּוֹן וּמִתְנָן. דְּהָא בְּלֹא אֱלִין, לָא יְכִילַת לְאֵעְלָא
 לְגַבִּי עַלְמָא דְאֵתִי.

הַדָּא הוּא דְכָתִיב, שֵׁשׁ הַשְּׁעוּרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי
 כִּי אָמַר אֵל תְּבוּאֵי רִיקָם אֵל חֲמוּתְךָ. שֵׁשׁ
 שְׁעוּרִים, אֱלִין שִׁית סְטְרִין עֲלָאִין דְּקִיִּימָא עֲלִיִּיהוּ
 עַלְמָא דְאֵתִי, שְׁעוּרִים, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר, (שם כד
 ט) שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם. וַיֵּשֶׁת עָלֶיהָ, שְׂוֵי עֵלָה

לשון הקודש

שְׂלָהֶם, וְנָתַן לָהּ אוֹצְרוֹת וּמִתְנֹנֹת, שְׁהָרִי
 בְּלִי אֵלוּ לֹא יְכוּלָה לְהַכְנִס לְעוֹלָם הַבָּא.
 זָהוּ שְׂכָתוּב (רות א) שֵׁשׁ הַשְּׁעָרִים נָתַן לִי
 כִּי אָמַר אֵל תְּבוּאֵי רִיקָם אֵל חֲמוּתְךָ.
 שֵׁשׁ שְׁעוּרִים – אֵלוּ שְׂשָׁה צְדָדִים עֲלִיוֹנִים
 שְׁהָעוֹלָם הַבָּא עוֹמֵד עֲלֵיהֶם. עוֹלָם הַבָּא
 שְׁעוּרִים, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (תהלים כד) שְׂאוּ
 שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם. וַיֵּשֶׁת עָלֶיהָ, שָׁם עָלֶיהָ

וְכֹה תִדְבְּקִין עִם גַּעְרָתִי (רות א). רַבִּים הֵם
 שְׂמוּתֶיהָ, וְאֲחָד מֵהֶם "כָּה", כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר
 (תהלים קמה) וַחֲסִידֶיךָ יִבְרְכוּ כָּהּ. וְכֹה
 תִדְבְּקִין, עִם אֵלוּ הַמְרַכְּבוֹת, הָעֲלָמוֹת
 שְׂנַבְרָאוּ (שְׂנַבְרָאוּ לָךְ) לְהִדְבֵּק בְּהֶן.

מִיָּד, וַיִּמְד שֵׁשׁ שְׁעוּרִים וַיֵּשֶׁת עָלֶיהָ. נָטַל
 קו מִדָּה הָאֲחָד, וְעָשָׂה מִדִּידָהּ, וּמְדַד
 שְׂשָׁה צְדָדִים שְׂרָאוּנִים לָהּ לְהֵאָחוּז בְּיַחְדוֹ

לְאַנְהֵגָא לָהּ, וּלְבָרְכָא לָהּ. וְעַל דָּא, הִיא כַּלָּה
כְּלוּלָה מִכָּל שֵׁית סִטְרִין (ובגין כך כד חמת לה עלמא דאתי, בכל
אינון שית סיטרין אמרת איהו).

יְהִי מִכִּירָךְ בְּרוּךְ, (מאן בְּרוּךְ. דָּא שְׁלֵמָה. מְלַךְ שְׁהַשְׁלוּם שְׁלוּ. וְעַל דָּא,
(מ"א ב מ"ה) וְהַמְלִיךְ שְׁלֵמָה בְּרוּךְ). בְּשֵׁמָא דָּא, תְּהֵא
מִתְבָּרְכָא מִכָּל אֱלִין שֵׁית סִטְרִין. כְּדִין אִיהִי עֲלֵמָא
דְּאֵתִי, יַהֲבַת לָהּ תּוֹסַפֶּת בְּרַכָּאן, עַל אֵינון דְּאִית לָהּ.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וַתּוֹצֵא וַתִּתֵּן לָהּ אֶת אֲשֶׁר הוֹתֵרָה
מִשְׁבַּעָה. דָּא תּוֹסַפֶּת קְדוּשָׁן וּבְרַכָּאן.

גַּם כִּי אָמַר אֵלַי עַם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי תִדְבְּקִין.
דְּהָא תִּיאֻבְתָּא דִּילָהּ לְאַתְדַּבְּקָא תָּמִיד עִם
הַנְּעָרִים, אֱלִין בְּרוּבִין קְדִישִׁין, דְּכָל תִּיאֻבְתָּא דִּילָהּ
בְּהוּ. מְלָה דָּא בְּרוּזָא קְדִישָׁא אִיהוּ.

לשון הקודש

לָהּ. זְהוּ שְׁכֵתוּב (רות ב) וַתּוֹצֵא וַתִּתֵּן לָהּ
אֶת אֲשֶׁר הוֹתֵרָה מִשְׁבַּעָה. זו תּוֹסַפֶּת
קְדוּשִׁים וּבְרַכּוֹת.

גַּם כִּי אָמַר אֵלַי עַם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי
תִדְבְּקִין (שם). שְׁהֵרִי תִשׁוּקְתָהּ לְהִדְבֵּק
תָּמִיד עִם הַנְּעָרִים, אֵלוּ הַכְּרוּבִים
הַקְדוּשִׁים, שְׁכָל תִּשׁוּקְתָהּ בְּהֵם. הַדְּבַר
הַזֶּה הוּא בְּסוּד קְדוּשָׁא.

לְהַנְהִיגָהּ וּלְבָרְךָ אוֹתָהּ. וְעַל זֶה הִיא כַּלָּה
כְּלוּלָה מִכָּל שֵׁשֶׁת הַצְּדִדִים (ומשום כך כּאֲשֶׁר
רָאָה אוֹתָהּ הָעוֹלָם הַבָּא, בְּכָל אֵלוּ שֵׁשֶׁת הַצְּדִדִים אִמְרָה הִיא).

יְהִי מִכִּירָךְ בְּרוּךְ (רות ב). (מי בְּרוּךְ? זֶה שְׁלֵמָה, הַמְלִיךְ
שְׁהַשְׁלוּם שְׁלוּ. וְעַל זֶה, (מלכים-א ב) וְהַמְלִיךְ שְׁלֵמָה בְּרוּךְ).
בְּשֵׁם הַזֶּה תִּהְיֶה מִבְּרַכַת מִכָּל שֵׁשֶׁת
הַצְּדִדִים הַלְלוּ. וְאֵזוּ הִיא, הָעוֹלָם הַבָּא,
נוֹתֵנָת לָהּ תּוֹסַפֶּת בְּרַכּוֹת עַל אוֹתָן שְׁנַיִם